

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 202

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60^ο έτος
26 Ιουνίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 202/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 202/02

Υπόθεση C-469/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 — FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά των μπανανών στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Πορτογαλία — Συντονισμός κατά τον καθορισμό των τιμών — Παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων που διαβιβάζονται από εθνικές φορολογικές αρχές — Δικαιώματα άμυνας — Υπολογισμός του ύψους του προστίμου — Έκταση του δικαστικού ελέγχου — Χαρακτηρισμός ως «συμφωνίας που έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού»)

2

2017/C 202/03

Υπόθεση C-516/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 — Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV κατά Akros Chemicals Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών κασιτέρου και σταθεροποιητών θερμότητας ESBO/εστέρων — Καθορισμός των τιμών, κατανομή των αγορών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Καταλογισμός στη μητρική εταιρία της παραβατικής συμπεριφοράς των θυγατρικών — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 25, παράγραφος 1 — Παραγραφή η οποία ισχύει για την επιβολή κυρώσεων στις θυγατρικές — Επιπτώσεις επί της νομικής καταστάσεως της μητρικής εταιρίας]

2

EL

2017/C 202/04	Υπόθεση C-535/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Freie und Hansestadt Hamburg κατά Jost Pinckernelle [Προδικαστική παραπομπή — Καταχώριση, αξιολόγηση, αδειοδότηση και περιορισμοί των χημικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Γενική υποχρέωση καταχώρισεως και απαιτήσεις σχετικά με τις πληροφορίες — Χημικές ουσίες που δεν έχουν καταχωρισθεί — Εξαγωγή εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης χημικών ουσιών που δεν έχουν καταχωρισθεί]	3
2017/C 202/05	Υπόθεση C-559/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Onix Asigurări SA κατά Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 73/239/ΕΟΚ — Οδηγία 92/49/ΕΟΚ — Αρχή της ενιαίας άδειας — Αρχή του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής — Άρθρο 40, παράγραφος 6 — Έννοια των «παράτυπων» — Φήμη των μετόχων — Απαγόρευση που επιβάλλεται σε ασφαλιστική εταιρία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος να συνάπτει νέες συμβάσεις σε άλλο κράτος μέλος)	4
2017/C 202/06	Υπόθεση C-620/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A-Rosa Flussschiff GmbH κατά Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), η οποία διαδέχθηκε την Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden [Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 12α, σημείο 1α — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας — Προσωπικό πλοίου — Εργαζόμενοι αποσπασμένοι σε άλλο κράτος μέλος — Ελβετικό υποκατάστημα — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική ισχύς]	4
2017/C 202/07	Υπόθεση C-672/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Perpignan (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Noria Distribution SARL (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/46/ΕΚ — Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής — Βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία δυνάμενα να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή συμπληρωμάτων διατροφής — Μέγιστες ποσότητες — Αρμοδιότητα των κρατών μελών — Εθνική κανονιστική ρύθμιση καθορίζουσα τις ποσότητες αυτές — Αμοιβαία αναγνώριση — Δεν υφίσταται — Λεπτομέρειες εφαρμογής οι οποίες πρέπει να τηρούνται και στοιχεία τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των εν λόγω ποσοτήτων)	5
2017/C 202/08	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-680/15 και C-681/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αιτήσεις του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH κατά Ivan Felja (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH κατά Vittoria Graf (C-681/15) (Προδικαστική παραπομπή — Μεταβίβαση επιχειρήσεως — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Άρθρο 3 — Σύμβαση εργασίας — Νομοθεσία κράτους μέλους επιτρέπει τη συνομολόγηση ρητρών οι οποίες παραπέμπουν σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας μεταγενέστερες της μεταβίβασεως — Δυνατότητα να αντιταχθούν στον διάδοχο εργοδότη)	6
2017/C 202/09	Υπόθεση C-202/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Διαχείριση αποβλήτων — Οδηγίες 2008/98/ΕΚ και 1999/31/ΕΚ — Χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων Τεμπλονίου (Ελλάδα)]	7
2017/C 202/10	Υπόθεση C-176/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Απριλίου 2017 — Proforec Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Καταχώριση της ονομασίας «Focaccia di Recco col formaggio (IPG)» — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος]	7
2017/C 202/11	Υπόθεση C-385/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2017 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβάλλεται δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Κριτήριο που αντλείται από την υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική στήριξη προς την Ιρανική Κυβέρνηση — Συνεργασία στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς)	8

2017/C 202/12	Υπόθεση C-639/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2016 η Foodcare sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-456/15, Foodcare sp. z o.o. κατά EUIPO	8
2017/C 202/13	Υπόθεση C-106/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Szczecinie (Πολωνία) στις 28 Φεβρουαρίου 2017 — Paweł Hofsoe κατά LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G.	8
2017/C 202/14	Υπόθεση C-133/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Dănuț Podilă κ.λπ. κατά Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București	9
2017/C 202/15	Υπόθεση C-134/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Costel Nicușor Mucea κατά SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL	9
2017/C 202/16	Υπόθεση C-140/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 17 Μαρτίου 2017 — Szefer Krajowej Administracji Skarbowej κατά Gmina Ryjewo	10
2017/C 202/17	Υπόθεση C-166/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 3 Απριλίου 2017 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd κατά Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD	11
2017/C 202/18	Υπόθεση C-180/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 7 Απριλίου 2017 — X, Y κατά Staatsscretaris van Veiligheid en Justitie	12
2017/C 202/19	Υπόθεση C-212/16: Διάταξη του προέδρου του ογδόου τμήματος του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Vergabekammer Südbayern (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DUK Versorgungswerk eV, Gothaer Pensionskasse AG κατά BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH, παρισταμένων των: Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder, VBG Verwaltungs-Berufsgenossenschaft	12
2017/C 202/20	Υπόθεση C-269/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de lo Social nº2 de Terrassa (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Elena Barba Giménez κατά Francisca Carrión Lozano	13
2017/C 202/21	Υπόθεση C-489/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, υποστηριζόμενου από τη: Γαλλική Δημοκρατία . .	13
2017/C 202/22	Υπόθεση C-493/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sicurbau Srl, Imprese Generali Riunite Srl (I.G.R.), Iterga Costruzioni Generali SpA, Pacifico Costruzioni SpA (Pa.Co.) κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, SOA Rina SpA: παρισταμένων των: Pamoter Genova Srl. κ.λπ.	13
2017/C 202/23	Υπόθεση C-562/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Roßnagel, Alexandre Schröter κατά TUIfly GmbH	13
2017/C 202/24	Υπόθεση C-627/16: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — João Ventura Ramos κατά Fundo de Garantia Salarial	14
2017/C 202/25	Υπόθεση C-11/17: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Thomas Hübner κατά LVM Lebensversicherungs AG	14

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 202/26	Υπόθεση T-754/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2017 — Efler κ.λπ. κατά Επιτροπής [Θεσμικό δικαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Διατλαντική εταιρική σχέση συναλλαγών και επενδύσεων — Συνολική οικονομική και εμπορική συμφωνία — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής — Πρόταση για την έκδοση νομικής πράξης της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών — Άρθρο 11, παράγραφος 4, ΣΕΕ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011 — Ίση μεταχείριση]	15
2017/C 202/27	Υπόθεση T-115/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — Deza κατά ECHA [REACH — Κατάρτιση καταλόγου υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 — Συμπλήρωση της εγγραφής της ουσίας φθαλικός δι(2-αιθυλοεξυλο) εστέρας (DEHP) στον κατάλογο αυτό — Άρθρα 57 και 59 του κανονισμού 1907/2006]	15
2017/C 202/28	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-425/15, T-426/15 και T-428/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Schröder κατά ΚΓΦΠ — Hansson (SEIMORA) (Φυτικές ποικιλίες — Αίτημα περί εκπτώσεως από το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας που είχε χορηγηθεί για την ποικιλία SEIMORA — Αίτημα ανακλήσεως του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας που είχε χορηγηθεί για την ποικιλία SEIMORA — Αίτημα περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία SUMOST 02 — Σύνθεση του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ — Αρχή της αμεροληψίας)	16
2017/C 202/29	Υπόθεση T-680/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2017 — Les Éclaires κατά EUIPO — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L'ECLAIREUR — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 22, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Υποτιθέμενη διάσταση σε σχέση το τμήμα Γ, κεφάλαιο 6, των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά την εξέταση που διενεργείται από το EUIPO]	17
2017/C 202/30	Υπόθεση T-262/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — Globo Media κατά EUIPO — Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GLOBO MEDIA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα TV GLOBO PORTUGAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	17
2017/C 202/31	Υπόθεση T-75/16 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — De Nicola κατά ΕΤΕπ (Αίτηση αναίρεσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Βαθμολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως του έτους 2010 — Πλάνη περί το δίκαιο — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	18
2017/C 202/32	Υπόθεση T-76/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2017 — Ikos κατά EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AEGYPTISCHE ERDE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Απόρριψη της αιτήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]	18
2017/C 202/33	Υπόθεση T-618/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2017 — Dreimane κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως και αξίωση αποζημιώσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά των εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Υπολογισμός συντάξιμων ετών — Άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Προθεσμία — Προδήλως απαράδεκτο)	19
2017/C 202/34	Υπόθεση T-147/17: Αγωγή της 2ας Μαρτίου 2017 — Αναστασόπουλος κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	20
2017/C 202/35	Υπόθεση T-217/17: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2017 — FVE Holýšov I κ.λπ. κατά Επιτροπής	20
2017/C 202/36	Υπόθεση T-223/17: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)	21

2017/C 202/37	Υπόθεση T-224/17: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)	22
2017/C 202/38	Υπόθεση T-225/17: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)	23
2017/C 202/39	Υπόθεση T-226/17: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)	24
2017/C 202/40	Υπόθεση T-237/17: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — Ισπανία κατά Επιτροπής	24
2017/C 202/41	Υπόθεση T-240/17: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Campine and Campine Recycling κατά Επιτροπής	25
2017/C 202/42	Υπόθεση T-265/17: Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2017 — ExpressVPN κατά EUIPO (EXPRESSVPN)	26
2017/C 202/43	Υπόθεση T-266/17: Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2017 — Kwizda Holding κατά EUIPO — Dermapharm (UROAKUT)	27
2017/C 202/44	Υπόθεση T-376/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2017 — Oberösterreichische Landesbank κατά ΕΣΕ	28
2017/C 202/45	Υπόθεση T-511/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2017 — Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ	28
2017/C 202/46	Υπόθεση T-744/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Generis — Farmacêutica κατά EUIPO — Corpak MedSystems (CORGRIP)	28
2017/C 202/47	Υπόθεση T-47/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2017 — Yotrio Group κατά EUIPO (Επικόλληση ενός πράσινου δακτυλίου σε πόδι που χρησιμεύει ως υποστήριγμα επίπλου)	28

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 202/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 195 της 19.6.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 178 της 6.6.2017

EE C 168 της 29.5.2017

EE C 161 της 22.5.2017

EE C 151 της 15.5.2017

EE C 144 της 8.5.2017

EE C 129 της 24.4.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 — FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-469/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά των μπανανών στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Πορτογαλία — Συντονισμός κατά τον καθορισμό των τιμών — Παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων που διαβιβάζονται από εθνικές φορολογικές αρχές — Δικαιώματα άμυνας — Υπολογισμός του ύψους του προστίμου — Έκταση του δικαστικού ελέγχου — Χαρακτηρισμός ως «συμφωνίας που έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού»)

(2017/C 202/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (εκπρόσωποι: P. Vlaemminck και B. Van Vooren, advocaaten, C. Verdonck, avocate, J. Auwerx, advocaat, και B. Gielen, avocate),

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, M. Kellerbauer και P. Rossi)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις FSL Holdings NV, Firma Léon Van Parys NV και Pacific Fruit Company Italia SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 389 της 23.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 — Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV κατά Akcros Chemicals Ltd, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-516/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών κασσιτέρου και σταθεροποιητών θερμότητας ESBO/εστέρων — Καθορισμός των τιμών, κατανομή των αγορών και ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Καταλογισμός στη μητρική εταιρία της παραβατικής συμπεριφοράς των θυγατρικών — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 25, παράγραφος 1 — Παραγραφή η οποία ισχύει για την επιβολή κυρώσεων στις θυγατρικές — Επιπτώσεις επί της νομικής καταστάσεως της μητρικής εταιρίας]

(2017/C 202/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV (εκπρόσωποι: C. Swaak και R. Wesseling, advocaten)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Akcros Chemicals Ltd, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και P. Rossi)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Akzo Nobel NV, την Akzo Nobel Chemicals GmbH και την Akzo Nobel Chemicals BV στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Freie und Hansestadt Hamburg κατά Jost Pinckernelle

(Υπόθεση C-535/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Καταχώριση, αξιολόγηση, αδειοδότηση και περιορισμοί των χημικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Γενική υποχρέωση καταχωρίσεως και απαιτήσεις σχετικά με τις πληροφορίες — Χημικές ουσίες που δεν έχουν καταχωρισθεί — Εξαγωγή εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης χημικών ουσιών που δεν έχουν καταχωρισθεί]

(2017/C 202/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Freie und Hansestadt Hamburg

κατά

Jost Pinckernelle

παρισταμένου του:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Διατακτικό

Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, σημείο 12, του κανονισμού αυτού, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ουσίες οι οποίες δεν καταχωρίστηκαν κατά την εισαγωγή τους στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό μπορούν να εξάγονται εκτός του εδάφους αυτού.

⁽¹⁾ EE C 7 της 11.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Onix Asigurări SA κατά Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Υπόθεση C-559/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 73/239/ΕΟΚ — Οδηγία 92/49/ΕΟΚ — Αρχή της ενιαίας άδειας — Αρχή του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής — Άρθρο 40, παράγραφος 6 — Έννοια των «παρατυπιών» — Φήμη των μετόχων — Απαγόρευση που επιβάλλεται σε ασφαλιστική εταιρία εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος να συνάπτει νέες συμβάσεις σε άλλο κράτος μέλος)

(2017/C 202/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Onix Asigurări SA

κατά

Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Διατακτικό

Η οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) και, ειδικότερα, το άρθρο της 40, παράγραφος 6, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκ μέρους των εποπτικών αρχών κράτους μέλους λήψη, σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, εις βάρος ασφαλιστικής επιχειρήσεως πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλειας ζωής, που δραστηριοποιείται στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, και για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων και των λοιπών προσώπων που δύνανται να είναι δικαιούχοι ασφαλιστικών παροχών, μέτρων, όπως το μέτρο της απαγορεύσεως της συνάψεως νέων συμβάσεων στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, τα οποία βασίζονται στο ότι δεν πληρούνται, αρχικώς ή εν συνεχεία, πράγμα που εκτιμάται κατά τη διακριτική ευχέρεια της αρχής, υποκειμενική προϋπόθεση προβλεπόμενη για τη χορήγηση της άδειας ασκήσεως της ασφαλιστικής δραστηριότητας, όπως η σχετική με τη φήμη. Αντιθέτως, δεν αντιβαίνει στην οδηγία αυτή η εκ μέρους κράτους μέλους απόδειξη, κατ' ενάσκηση των εξουσιών που αυτό διαθέτει σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, ότι ορισμένες ελλείψεις ή αβεβαιότητες σχετικά με την εντιμότητα των προσώπων που διευθύνουν την οικεία ασφαλιστική επιχείρηση ενέχουν πραγματικό και επικείμενο κίνδυνο διαπράξεως παρατυπιών εις βάρος των συμφερόντων των ασφαλισμένων ή άλλων προσώπων που είναι δικαιούχοι των ασφαλιστικών παροχών και, στην περίπτωση αυτή, η άμεση λήψη κατάλληλων μέτρων, όπως είναι, ενδεχομένως, η απαγόρευση συνάψεως νέων συμβάσεων στο έδαφός του.

⁽¹⁾ EE C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A-Rosa Flussschiff GmbH κατά Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), η οποία διαδόχθηκε την Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Υπόθεση C-620/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 12α, σημείο 1α — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας — Προσωπικό πλοίου — Εργαζόμενοι αποσπασμένοι σε άλλο κράτος μέλος — Ελβετικό υποκατάστημα — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική ισχύς]

(2017/C 202/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A-Rosa Flussschiff GmbH

κατά

Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), η οποία διαδέχθηκε την Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Διατακτικό

Το άρθρο 12α, σημείο 1α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, έχει την έννοια ότι πιστοποιητικό Ε 101 που χορηγείται από τον φορέα που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τον κανονισμό 118/97, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, δεσμεύει τόσο τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης του κράτους μέλους εντός του οποίου παρασχέθηκε η εργασία όσο και τα δικαστήρια του κράτους μέλους αυτού, ακόμη και όταν διαπιστώνεται από τους εν λόγω φορείς και τα δικαστήρια ότι οι συνθήκες της δραστηριότητας του συγκεκριμένου εργαζομένου προδήλως δεν εμπίπτουν στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής αυτής της διατάξεως του κανονισμού 1408/71.

(¹) EE C 48 της 8.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Tribunal de grande instance de Perpignan (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Noria Distribution SARL

(Υπόθεση C-672/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/46/ΕΚ — Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής — Βιταμίνες και ανόργανα στοιχεία δυνάμενα να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή συμπληρωμάτων διατροφής — Μέγιστες ποσότητες — Αρμοδιότητα των κρατών μελών — Εθνική κανονιστική ρύθμιση καθορίζουσα τις ποσότητες αυτές — Αμοιβαία αναγνώριση — Δεν υφίσταται — Λεπτομέρειες εφαρμογής οι οποίες πρέπει να τηρούνται και στοιχεία τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των εν λόγω ποσοτήτων)

(2017/C 202/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Perpignan

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Noria Distribution SARL

παρισταμένων των: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Διατακτικό

- 1) Προσक्रύει στις διατάξεις της οδηγίας 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής, και στις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, η οποία δεν προβλέπει διαδικασία για τη διάθεση στην αγορά του κράτους μέλους αυτού συμπληρωμάτων διατροφής των οποίων η περιεκτικότητα σε θρεπτικές ουσίες υπερβαίνει την κατά την εν λόγω ρύθμιση μέγιστη ημερήσια δοσολογία και τα οποία νομίμως παρασκευάζονται ή διατίθενται στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους.

- 2) Οι διατάξεις της οδηγίας 2002/46 και οι διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων έχουν την έννοια ότι οι μέγιστες ποσότητες του άρθρου 5 της οδηγίας αυτής πρέπει να καθορίζονται κατά περίπτωση και λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, ειδικότερα των ανώτατων ορίων ασφαλείας που καθορίζονται για τις οικείες θεραπευτικές ουσίες κατόπιν εμπεριστατωμένης επιστημονικής αξιολογήσεως των κινδύνων για τη δημόσια υγεία, η οποία δεν στηρίζεται σε γενικές ή υποθετικές θεωρήσεις αλλά σε συναφή επιστημονικά δεδομένα. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξετάσει αν η μέθοδος καθορισμού των εν λόγω ποσοτήτων της υποθέσεως της κύριας δίκης πληροί τις απαιτήσεις αυτές.
- 3) Προσκρούει στις διατάξεις της οδηγίας 2002/46 και στις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων η διενέργεια της κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας επιστημονικής αξιολογήσεως των κινδύνων, η οποία πρέπει να προηγείται του καθορισμού των ανωτάτων ορίων ασφαλείας που πρέπει, μεταξύ άλλων, να συνεκτιμώνται για τον καθορισμό των μέγιστων ποσοτήτων του εν λόγω άρθρου 5, μόνον βάσει εθνικών επιστημονικών γνώμων, ενώ κατά τον χρόνο λήψεως του σχετικού μέτρου είναι επίσης διαθέσιμες αξιόπιστες και πρόσφατες διεθνείς επιστημονικές γνώμες που συνηγορούν υπέρ της δυνατότητας καθορισμού υψηλότερων ορίων.

(¹) EE C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 [αιτήσεις του Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH κατά Ivan Felja (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH κατά Vittoria Graf (C-681/15)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-680/15 και C-681/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Μεταβίβαση επιχειρήσεως — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Οδηγία 2001/23/EK — Άρθρο 3 — Σύμβαση εργασίας — Νομοθεσία κράτους μέλους επιτρέπει τη συνομολόγηση ρητρών οι οποίες παραπέμπουν σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας μεταγενέστερες της μεταβιβάσεως — Δυνατότητα να αντισταχθούν στον διάδοχο εργοδότη)

(2017/C 202/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH (C-680/15), Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH (C-681/15)

κατά

Ivan Felja (C-680/15), Vittoria Graf (C-681/15)

Διατακτικό

Το άρθρο 3 της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση μεταβιβάσεως εγκαταστάσεως, η διατήρηση των εκ συμβάσεως εργασίας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του μεταβιβάζοντος περιλαμβάνει και τη ρήτρα που συνομολόγησαν μεταβιβάζων και εργαζόμενος δυνάμει της αρχής της αυτονομίας της βουλήσεως, βάσει της οποίας η εργασιακή σχέση τους διέπεται όχι μόνον από την ισχύουσα κατά τον χρόνο της μεταβιβάσεως συλλογική σύμβαση, αλλά και από μεταγενέστερες της μεταβιβάσεως αυτής συμβάσεις που συμπληρώνουν, τροποποιούν ή αντικαθιστούν την αρχική, εφόσον το εθνικό δίκαιο προβλέπει, υπέρ του διαδόχου εργοδότη, δυνατότητες προσαρμογής, τόσο βάσει συμφωνίας με τον εργαζόμενο όσο και μονομερώς.

(¹) EE C 118 της 4.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-202/16) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Διαχείριση αποβλήτων — Οδηγίες 2008/98/ΕΚ και 1999/31/ΕΚ — Χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων Τεμπλονίου (Ελλάδα)]

(2017/C 202/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Ε. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, ανεχόμενη λειτουργία του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων Τεμπλονίου (Ελλάδα) η οποία δεν πληροί τους όρους και τις προδιαγραφές της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, καθώς και από το άρθρο 8, στοιχείο α', το άρθρο 11, παράγραφος 1, και το παράρτημα Ι της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 200 της 6.6.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Απριλίου 2017 — Proforec Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-176/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Καταχώριση της ονομασίας «Focaccia di Recco col formaggio (IPG)» — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος]

(2017/C 202/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Proforec Srl (εκπρόσωποι: G. Durazzo, M. Mencoboni και G. Pescatore, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς από F. Moro και J. Guillem Carrau, στη συνέχεια από F. Moro)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Proforec Srl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 30.5.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 4ης Απριλίου 2017 — Sharif University of Technology κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-385/16 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβάλλεται δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Κριτήριο που αντλείται από την υλική, υλικοτεχνική ή οικονομική στήριξη προς την Ιρανική Κυβέρνηση — Συνεργασία στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον στρατιωτικό τομέα ή σε συναφείς προς αυτόν τομείς)

(2017/C 202/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Sharif University of Technology (εκπρόσωπος: M. Happold, barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και M. Bishop)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Το Sharif University of Technology φέρει, εκτός από τα δικαστικά του έξοδα, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 335 της 12.9.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2016 η Foodcare sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-456/15, Foodcare sp. z o.o. κατά EUIPO

(Υπόθεση C-639/16 P)

(2017/C 202/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Foodcare sp. z o.o. (εκπρόσωπος: M. Żabińska, radca prawny)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Dariusz Michalczewski

Με διάταξη της 11ης Μαΐου 2017 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Szczecinie (Πολωνία) στις 28 Φεβρουαρίου 2017 — Pawel Hofsoe κατά LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G.

(Υπόθεση C-106/17)

(2017/C 202/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Pawel Hofsoe

Εναγομένη: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η παραπομπή που περιέχει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾, προς το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο, το οποίο δραστηριοποιείται επαγγελματικά, μεταξύ άλλων, στον τομέα της διεκδίκησης απαιτήσεων αποζημιώσεως έναντι ασφαλιστών, δύναται να ασκήσει αγωγή κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης που έχει ασφαλίσει τον υπαίτιο τροχαίου ατυχήματος και είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της κατοικίας του ζημιωθέντος, ενώπιον δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ζημιωθέντος, κατ' επίκληση συμβάσεως με την οποία ο άμεσα ζημιωθείς του μεταβίβασε τη σχετική απαίτηση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Dănuț Podilă κ.λπ. κατά Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București

(Υπόθεση C-133/17)

(2017/C 202/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Dănuț Podilă κ.λπ.

Αναρρεσίβλητη: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători «CFR Călători» SA București

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως τα άρθρα 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 151 ΣΛΕΕ και 153 ΣΛΕΕ, καθώς και οι διατάξεις της οδηγίας-πλαίσου 89/391/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και των μεταγενέστερων ειδικών οδηγιών αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπουσα προθεσμίες και διαδικασίες οι οποίες περιορίζουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη με σκοπό την κατάταξη των χώρων εργασίας ως χαρακτηριζόμενων από ιδιαίτερες ή ειδικές συνθήκες, με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζονται στους εργαζομένους τα δικαιώματα στην ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία τα οποία απορρέουν από τη διαπίστωση των ανωτέρω συνθηκών, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις που παρατίθενται στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 9, στοιχείο α', της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν τιμωρεί την αδράνεια του εργοδότη ως προς τη λήψη αξιολογήσεως των κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία;

⁽¹⁾ Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτιώσεως της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989, L 183, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 14 Μαρτίου 2017 — Costel Nicușor Mucea κατά SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

(Υπόθεση C-134/17)

(2017/C 202/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Costel Nicușor Mucea

Αναιρεσίβλητη: SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως τα άρθρα 114, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 151 ΣΛΕΕ και 153 ΣΛΕΕ, καθώς και οι διατάξεις της οδηγίας-πλαisiού 89/391/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και των μεταγενέστερων ειδικών οδηγιών αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπουσα προθεσμίες και διαδικασίες οι οποίες περιορίζουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη με σκοπό την κατάταξη των χώρων εργασίας ως χαρακτηριζόμενων από ιδιαίτερες ή ειδικές συνθήκες, με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζονται στους εργαζομένους τα δικαιώματα στην ασφάλεια και την υγεία κατά την εργασία τα οποία απορρέουν από τη διαπίστωση των ανωτέρω συνθηκών, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις που παρατίθενται στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία (ΕΕ 1989, L 183, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 17 Μαρτίου 2017 — Szeł Krajowej Administracji Skarbowej κατά Gmina Ryjewo

(Υπόθεση C-140/17)

(2017/C 202/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

Αναιρεσίβλητος: Gmina Ryjewo

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δικαιούται ένας δήμος, υπό το πρίσμα των άρθρων 167, 168 και 184 επ. της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, καθώς και υπό το πρίσμα της αρχής της ουδετερότητας, να εκπίπτει τον φόρο εισροών (μέσω διακανονισμού) για επενδυτικές δαπάνες του, όταν
 - το παραχθέν (αποκτηθέν) αγαθό της επενδύσεως χρησιμοποιήθηκε αρχικώς για μη φορολογητέους σκοπούς (την εκτέλεση δημόσιων καθηκόντων από τον δήμο στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του), [αλλά]
 - έχει μεταβληθεί ο τρόπος χρησιμοποίησεως του αγαθού αυτού και ο δήμος το χρησιμοποιεί πλέον και για φορολογητέες πράξεις;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος το γεγονός ότι ο δήμος, κατά τον χρόνο παραγωγής και/ή αποκτήσεως του επενδυτικού αγαθού, δεν είχε δηλώσει ρητώς την πρόθεσή του να το χρησιμοποιήσει μεταγενέστερα για φορολογητέες πράξεις;
- 3) Έχει σημασία για την απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος το γεγονός ότι το επενδυτικό αγαθό χρησιμοποιείται τόσο για φορολογητέες όσο και για μη φορολογητέες πράξεις (την εκτέλεση δημόσιων καθηκόντων) και ότι οι συγκεκριμένες επενδυτικές δαπάνες δεν είναι δυνατό να αποδοθούν αντικειμενικά σε μια εκ των προαναφερομένων πράξεων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 3 Απριλίου 2017 — Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd κατά Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

(Υπόθεση C-166/17)

(2017/C 202/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσες και εναγόμενες: Sportingbet PLC, Internet Opportunity Entertainment Ltd

Λοιποί διάδικοι: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, Sporting Club de Braga, Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά η παραχώρηση υπέρ των καζίνο δυνάμει του Lei do Jogo (πορτογαλικού νόμου περί τυχερών παιχνίτων) παραβίαση των αρχών και των οικονομικών ελευθεριών που κατοχυρώνονται με τη Συνθήκη;
- 2) Αποτελεί παραβίαση των αρχών και των οικονομικών ελευθεριών που κατοχυρώνονται με τη Συνθήκη το αποκλειστικό δικαίωμα που απονέμεται στη Santa Casa da Misericórdia de Lisboa δυνάμει του Decreto-Lei 322/91 de Agosto [νομοθετικού διατάγματος 322/91, της 26ης Αυγούστου 1991], όπως τροποποιήθηκε με το Decreto-Lei 469/99 de Novembro [νομοθετικό διάταγμα 469/99, της 6ης Νοεμβρίου 1999], το Decreto 12790 de 30 de Novembro de 1926 [διάταγμα 12790, της 30ής Νοεμβρίου 1926], το Decreto-Lei 40397 de 24 de Novembro de 1955 [νομοθετικό διάταγμα 40397, της 24ης Νοεμβρίου 1955], το Decreto-Lei 84/85 de 28 de Março [νομοθετικό διάταγμα 84/85, της 28ης Μαρτίου 1985], που τροποποιήθηκε και αναδημοσιεύθηκε με το Decreto-Lei 317/2002 de 17 de Dezembro [νομοθετικό διάταγμα 317/2002, της 17ης Δεκεμβρίου 2002], και το Decreto-Lei 282/2003 de 8 de Novembro [νομοθετικό διάταγμα 282/2003, της 8ης Νοεμβρίου 2003];
- 3) Παραβιάζει το άρθρο 21 του Código da Publicidade (κώδικα περί διαφημίσεως) τις αρχές της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, δημιουργώντας και διακρίσεις μεταξύ υπηκόων των κρατών μελών, καθόσον πρόκειται για μη δικαιολογημένες απαγορεύσεις, περιορισμούς και προνόμια;
- 4) Δεδομένου ότι δεν δικαιολογούνται από γενικό συμφέρον, αποτελούν οι διατάξεις αυτές περίπτωση αυθαίρετης διακρίσεως και συγκεκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών;
- 5) Συνιστά η χορηγηθείσα στη Santa Casa da Misericórdia de Lisboa αποκλειστικότητα όσον αφορά θέματα διαφημίσεως κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως δυνάμει του ενωσιακού δικαίου;
- 6) Συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο τα άρθρα 3 και 9 του Decreto-Lei 442/89 de 2 Dezembro (Lei do Jogo) [νομοθετικού διατάγματος 442/89, της 2ας Δεκεμβρίου 1989 (νόμου περί παιχνίτων)];
- 7) Συνάδουν με την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών σε ενωσιακό επίπεδο τα άρθρα 2 και 3 του Decreto-Lei 282/2003 de 8 de Novembro [νομοθετικού διατάγματος 282/2003, της 8ης Νοεμβρίου 2003], καθόσον καθιερώνουν αποκλειστικότητα υπέρ της Santa Casa da Misericórdia de Lisboa όσον αφορά την εκμετάλλευση των διαδικτυακών παιχνίτων;
- 8) Το πορτογαλικό δημόσιο δεν ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες που προβλέπονται στο Decreto-Lei 442/89 de 2 de Dezembro [νομοθετικό διάταγμα 442/89, της 2ας Δεκεμβρίου 1989]. Ως εκ τούτου, πρέπει οι εν λόγω κανόνες να μην τυγχάνουν εφαρμογής και μπορούν οι ιδιώτες να επικαλούνται το ως άνω ανεφάρμοστο;
- 9) Το πορτογαλικό δημόσιο δεν ενημέρωσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες που προβλέπονται στο Decreto-Lei 282/2003 de 8 de Novembro [νομοθετικό διάταγμα 282/2003, της 8ης Νοεμβρίου 2003]. Συνεπώς, πρέπει οι εν λόγω κανόνες να μην τυγχάνουν εφαρμογής ως προς τους παρόχους υπηρεσιών στην Πορτογαλία;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 7 Απριλίου 2017 — X, Y κατά Staatsscretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-180/17)

(2017/C 202/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: X, Y

Εφεσίβλητος: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98· οδηγία για την επιστροφή), σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, 18, 19, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίο της Ένωσης επιβάλλει όπως το ένδικο μέσο της εφέσεως, αν το εθνικό δικαίο προβλέπει διαδικασίες κατά αποφάσεως η οποία περιέχει απόφαση επιστροφής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2008/115/EK, έχει αυτομάτως ανασταλτικό αποτέλεσμα όταν ο υπήκοος τρίτης χώρας υποστηρίζει ότι η εκτέλεση της αποφάσεως επιστροφής συνεπάγεται σοβαρό κίνδυνο παραβιάσεως της αρχής της μη επαναπροωθήσεως; Με άλλα λόγια, πρέπει σε μια τέτοια περίπτωση ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας να μην απελαθεί έως ότου παρέλθει η προθεσμία ασκήσεως εφέσεως ή, αν ασκήθηκε έφεση, έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της εφέσεως αυτής, χωρίς ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας να πρέπει να υποβάλει χωριστή αίτηση προς τούτο;
- 2) Πρέπει το άρθρο 46 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιатύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60), σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, 18, 19, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίο της Ένωσης επιβάλλει όπως το ένδικο μέσο της εφέσεως, αν το εθνικό δικαίο προβλέπει διαδικασίες σχετικά με την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας, έχει αυτομάτως ανασταλτικό αποτέλεσμα; Με άλλα λόγια, πρέπει σε μια τέτοια περίπτωση ο αιτών να μην απελαθεί έως ότου παρέλθει η προθεσμία ασκήσεως εφέσεως ή, αν ασκήθηκε έφεση, έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της εφέσεως αυτής, χωρίς ο αιτών να πρέπει να υποβάλει χωριστή αίτηση προς τούτο;
- 3) Ασκή επιρροή για την κατά τα ανωτέρω ύπαρξη αυτόματου ανασταλτικού αποτελέσματος επίσης το αν η αίτηση διεθνούς προστασίας, σχετικά με την οποία κινήθηκαν οι διαδικασίες προσφυγής και, στη συνέχεια, εφέσεως, απορρίφθηκε για έναν εκ των λόγων του άρθρου 46, παράγραφος 6, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ; Ή η απαίτηση ισχύει για όλες τις κατηγορίες αποφάσεων ασύλου, κατά την έννοια της οδηγίας αυτής;

Διάταξη του προέδρου του ογδού τμήματος του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Vergabekammer Südbayern (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DUK Versorgungswerk eV, Gothaer Pensionskasse AG κατά BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH, παρισταμένων των: Versorgungsanstalt des Bundes und der Länder, VBG Verwaltungs-Berufsgenossenschaft

(Υπόθεση C-212/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 251 της 11.7.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Elena Barba Giménez κατά Francisca Carrión Lozano

(Υπόθεση C-269/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 279 της 1.8.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, υποστηριζόμενου από τη Γαλλική Δημοκρατία

(Υπόθεση C-489/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 410 της 7.11.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Sicurbau Srl, Imprese Generali Riunite Srl (I.G.R.), Iterga Costruzioni Generali SpA, Pacifico Costruzioni SpA (Pa.Co.) κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, SOA Rina SpA: παρισταμένων των: Pamoter Genova Srl. κ.λπ.

(Υπόθεση C-493/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 454 της 5.12.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Peter Roßnagel, Alexandre Schröter κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-562/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 46 της 13.2.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2017 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — João Ventura Ramos κατά Fundo de Garantia Salarial

(Υπόθεση C-627/16) ⁽¹⁾

(2017/C 202/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 70 της 6.3.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Thomas Hübner κατά LVM Lebensversicherungs AG

(Υπόθεση C-11/17) ⁽¹⁾

(2017/C 202/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 112 της 10.4.2017.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαΐου 2017 — Efler κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-754/14) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο — Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών — Διατλαντική εταιρική σχέση συναλλαγών και επενδύσεων — Συνολική οικονομική και εμπορική συμφωνία — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής — Πρόταση για την έκδοση νομικής πράξης της Ένωσης για την εφαρμογή των Συνθηκών — Άρθρο 11, παράγραφος 4, ΣΕΕ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 211/2011 — Ίση μεταχείριση]

(2017/C 202/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Michael Efler (Βερολίνο, Γερμανία) και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωπος: B. Kempen, καθηγητής)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Laitenberger και H. Krämer, στη συνέχεια H. Krämer και, τέλος, H. Krämer και F. Erlbacher)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης C(2014) 6501 τελικό της Επιτροπής, της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισης της πρότασης ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών με την επωνυμία «Stop TTIP».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση C(2014) 6501 τελικό της Επιτροπής, της 10ης Σεπτεμβρίου 2014, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισης της πρότασης ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών με την επωνυμία «Stop TTIP».
2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα έξοδα του Michael Efler και των λοιπών προσφευγόντων, τα ονόματα των οποίων παρατίθενται στο παράρτημα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 — Deza κατά ECHA

(Υπόθεση T-115/15) ⁽¹⁾

[REACH — Κατάρτιση καταλόγου υποψήφιων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 — Συμπλήρωση της εγγραφής της ουσίας φθαλικός δι(2-αιθυλοεξυλο) εστέρας (DEHP) στον κατάλογο αυτό — Άρθρα 57 και 59 του κανονισμού 1907/2006]

(2017/C 202/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: P. Dejl, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Heikkilä, W. Broere και T. Zbihlej, εν συνεχεία M. Heikkilä, W. Broere και C. Buchanan, επικουρούμενοι από τους M. Procházka και M. Mašková, δικηγόρους)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Thorning και N. Lyshøj Malte), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, B. Koopman και H. Stergiou), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson και N. Otte Widgren) και Βασίλειο της Νορβηγίας (εκπρόσωποι: K. Moen και K. Moe Winther)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή του ECHA, της 12ης Δεκεμβρίου 2014, με την οποία συμπληρώθηκε η υφιστάμενη καταχώριση της ουσίας DEHP στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών προς ενδεχόμενη εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2007, L 136, σ. 3), υπό την έννοια ότι η ουσία αυτή χαρακτηρίζεται επίσης ως ουσία η οποία έχει ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής και μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον, υπό την έννοια του άρθρου 57, στοιχείο στ', του κανονισμού αυτού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η Deza, a.s. φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
3. Το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 2017 — Schröder κατά ΚΓΦΠ — Hansson (SEIMORA)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-425/15, T-426/15 και T-428/15) (¹)

(Φυτικές ποικιλίες — Αίτημα περί εκπτώσεως από το κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας που είχε χορηγηθεί για την ποικιλία SEIMORA — Αίτημα ανακλήσεως του κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας που είχε χορηγηθεί για την ποικιλία SEIMORA — Αίτημα περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία SUMOST 02 — Σύνδεση του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ — Αρχή της αμεροληψίας)

(2017/C 202/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Leidereiter, δικηγόρος)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) (εκπρόσωποι: M. Ekvad και F. Mattina, επικουρούμενοι από τους A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόρους)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Jørn Hansson (Søndersø, Δανία) (εκπρόσωποι: G. Württenberger και R. Kunze, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Στην υπόθεση T-425/15, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 24ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση Α 003/2010), αφορώσας αίτημα εκπτώσεως από το χορηγηθέν για την ποικιλία SEIMORA κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας· στην υπόθεση T-426/15, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 24ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση Α 002/2014), αφορώσας αίτημα ανακλήσεως του χορηγηθέντος για την ποικιλία SEIMORA κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας· και στην υπόθεση T-428/15, προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 24ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση Α 007/2009), αφορώσας αίτημα περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας για την ποικιλία SUMOST 02.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Καταδικάζει τον Ralf Schröder στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 328 της 5.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2017 — Les Éclaires κατά EUIPO — L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Υπόθεση T-680/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L'ECLAIREUR — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 22, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Υποτιθέμενη διάσταση σε σχέση το τμήμα Γ, κεφάλαιο 6, των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά την εξέταση που διενεργείται από το EUIPO]

(2017/C 202/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Les Éclaires GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Bund, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: L'éclaireur International (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: M. Decker, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2266/2014-1), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ Les Éclaires και L'éclaireur International.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Les Éclaires GmbH στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η L'éclaireur International ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ EE C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2017 — Globo Media κατά EUIPO — Globo Comunicaçao e Participações (GLOBO MEDIA)

(Υπόθεση T-262/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GLOBO MEDIA — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα TV GLOBO PORTUGAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 202/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Globo Media, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Estropá Navarro και J. Calderón Chavero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και B. Uriarte Valiente)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Globo Comunicação e Participações S/A (Pio ντε Τζανέιρο, Βραζιλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 0561/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Globo Comunicação e Participações και Globo Media.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Globo Media, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 260 της 18.7.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-75/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΤΕπ — Βαθμολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως του έτους 2010 — Πλάνη περί το δίκαιο — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2017/C 202/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: G. Ferabecoli, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) (εκπρόσωποι: αρχικώς μεν G. Nuvoli και T. Gilliams, εν συνεχεία δε G. Nuvoli και G. Faedo, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (μονομελές τμήμα), της 18ης Δεκεμβρίου 2015, De Nicola κατά ΕΤΕπ (F-128/11, EU:F:2015:168).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Ο Carlo De Nicola φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(¹) EE C 118 της 4.4.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Μαρτίου 2017 — Ikos κατά EUIPO (AEGYPTISCHE ERDE)

(Υπόθεση T-76/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AEGYPTISCHE ERDE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Απόρριψη της αιτήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]

(2017/C 202/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ikos GmbH (Lörrach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Masberg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1257/2015-1), σχετικά με την αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος AEGYPTISCHE ERDE ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ikos GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 4.4.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2017 — Dreimane κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-618/16) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως και αξίωση αποζημιώσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά των εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Υπολογισμός συντάξιμων ετών — Άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ — Προθεσμία — Προδήλως απαράδεκτο)

(2017/C 202/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sandra Dreimane (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J. Ābiks, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση, της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία καθορίζεται η αναγνώριση συνταξιμικών ετών στο συνταξιοδοτικό σύστημα των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν αιτήσεως μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων από την προσφεύγουσα πριν από την ανάληψη των καθηκόντων της στην υπηρεσία της Ένωσης, και, αφετέρου, αποκατάσταση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα διατείνεται ότι υπέστη λόγω μη επεξεργασίας από την Επιτροπή, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, της αιτήσεως μεταφοράς.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Sandra Dreimane φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 10.10.2016 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-48/16 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Αγωγή της 2ας Μαρτίου 2017 — Αναστασόπουλος κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-147/17)**

(2017/C 202/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Νικόλαος Αναστασόπουλος (Νέα Ερυθραία, Ελλάδα), Αριστείδης Αναστασόπουλος (Νέα Ερυθραία), Αλεξία Αναστασοπούλου (Νέα Ερυθραία), Μαρία-Μυρτώ Αναστασοπούλου (Νέα Ερυθραία), Σοφία Βέλλιου (Κηφισιά, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Κ. Φλώρος και Μ. Μενγκ-Παπαντώνη, δικηγόροι)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματά τους περί καταβολής αποζημιώσεως ποσού 123 442 ευρώ στον πρώτο ενάγοντα, 61 721 ευρώ σε έκαστο των τριών επόμενων και 120 900 ευρώ στην πέμπτη εξ αυτών, ή, επικουρικώς, ποσού 38 227,20 ευρώ, 19 107,60 ευρώ και 37 440 ευρώ αντίστοιχα, πλέον νομίμων τόκων σε κάθε περίπτωση·
- να καταδικάσει τους εναγομένους στα δικαστικά έξοδα, ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες επικαλούνται παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, υπό την πτυχή αυτής που επιβάλλει τη διαφορετική μεταχείριση ανόμοιων καταστάσεων, καθώς και παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), που συγκεκριμενοποιεί την εν λόγω αρχή.

Επικαλούμενοι σημαντική οικονομική ζημία λόγω της υπαγωγής στον νόμο 4050/12, γνωστό και ως «PSI» (*Private Sector Investment*), των κρατικών ομολόγων που κατείχαν, διαμαρτύρονται για το γεγονός ότι έτυχαν της ίδιας μεταχείρισης (συμπεριλαμβανομένου του ίδιου ποσοστού *haircut*) με τα νομικά πρόσωπα, ιδίως με τις τράπεζες και τα ειδικευμένα ταμεία, παρά τις θεμελιώδεις διαφορές τους.

Καταλογίζουν το γεγονός αυτό στον Πρόεδρο της Ευρωομάδας και/ή στην ίδια την Ευρωομάδα που απαγόρευσαν όχι μόνον την απαλλαγή των φυσικών προσώπων από το *haircut*, αλλά και οποιοδήποτε μεταγενέστερο μέτρο αντισταθμίσεως, καθώς και στην Επιτροπή που παρέσχε την έγκριση και τη συγκατάθεσή της στην παραβίαση αυτή της προαναφερθείσας αρχής και του άρθρου 21 του Χάρτη, παρά την υποχρέωση που της επιβάλλει το άρθρο 17 ΣΕΕ, όπως αυτό ερμηνεύθηκε με την απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, *Ledra Advertising κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ* (C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2017 — FVE Holýšov I κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-217/17)**

(2017/C 202/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: FVE Holýšov I s. r. o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) και 27 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes και T. Herbold, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2016) 7827 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2016, κρατική ενίσχυση SA.40171 (2015/NN) ⁽¹⁾, σχετικά με την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στην Τσεχική Δημοκρατία και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, με τη επιστολή που απέστειλε τον Ιούλιο του 2004 στις σχετικές κλαδικές οργανώσεις, έχει ήδη κρίνει ότι το πρόγραμμα της Τσεχικής Δημοκρατίας για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση και η καθής δεσμεύεται νομικά από την απόφαση αυτή, η οποία ούτε έχει ανακληθεί ούτε επιτρέπεται να ανακληθεί.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες προβάλλουν προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το επίμαχο πρόγραμμα της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση υποχρεώνει την Τσεχική Δημοκρατία να εφαρμόσει έναν υπερβολικά αυστηρό μηχανισμό ελέγχου ο οποίος προσβάλλει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγόντων ως προς την αξιοπιστία του επίμαχου προγράμματος.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε πλάνη περί τα πράγματα καθόσον διαπιστώνει υποχρέωση των φορέων εκμεταλλεύσεως του δικτύου να μετακυλήσουν στους καταναλωτές ενέργειας το κόστος των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Δεν υφίστατο, όμως, τέτοια υποχρέωση κατά το τσεχικό δίκαιο.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΕ (οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων βάσει της αρχής της δοτής αρμοδιότητας).
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, C 69, σ. 2.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Υπόθεση T-223/17)

(2017/C 202/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ADAPTA POWDER COATINGS» — Υπ' αριθ. 3 383 015 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2522/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα προσφυγή στο σύνολό της·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και, εφόσον απαιτηθεί, την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα στο πλαίσιο των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του άρθρου 7, παράγραφος 3, του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και των άρθρων 75 και 76 του κανονισμού 207/2009.
- Παραβίαση θεμελιωδών αρχών και βασικών διαδικαστικών αρχών, όπως είναι το βάρος αποδείξεως, η αιτιολογία των αποφάσεων, το δικαίωμα άμυνας ή ακροάσεως, οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Υπόθεση T-224/17)

(2017/C 202/37)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Bio proof ADAPTA» — Υπ' αριθ. 4 368 239 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2521/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα προσφυγή στο σύνολό της·

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και, εφόσον απαιτηθεί, την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα στο πλαίσιο των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους και τα κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-223/17.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)

(Υπόθεση T-225/17)

(2017/C 202/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Bio proof ADAPTA» — Υπ' αριθ. 4 582 599 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 311/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα προσφυγή στο σύνολό της·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και, εφόσον απαιτηθεί, την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα στο πλαίσιο των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους και τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-223/17.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)**(Υπόθεση T-226/17)**

(2017/C 202/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Rustproof System ADAPTA» — Υπ' αριθ. 9 905 548 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 2408/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα προσφυγή στο σύνολό της·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και, εφόσον απαιτηθεί, την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα στο πλαίσιο των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας και προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους και τα κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-223/17.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2017 — Ισπανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-237/17)**

(2017/C 202/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C (2017) 766 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ κατά το μέρος που αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας, στον τομέα των οπωροκηπευτικών, οι οποίες είναι σχετικές με την έρευνα (FV 2011/003/ES)·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχεία α' και δ', σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ 1996, L 297, σ. 1) και του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1432/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και την προαναγνώριση των ομάδων παραγωγών (ΕΕ 2003, L 203, σ. 18), σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση ειδικών κανόνων όσον αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών, για την τροποποίηση των οδηγιών 2001/112/ΕΚ και 2001/113/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΟΚ) 827/68, (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96, (ΕΚ) 2826/2000, (ΕΚ) 1782/2003 και (ΕΚ) 318/2006 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2202/96 (ΕΕ 2007, L 273, σ. 1) και το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ 2003, L 270, σ. 1).

— Το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2200/96 του Συμβουλίου, όσον αφορά την οργάνωση παραγωγών (ΟΠ) Tilla Huelva, καθώς αυτή αποτελείτο διαρκώς από παραγωγούς, κατά τρόπο ώστε να πληρούνται οι κανόνες του δημοκρατικού ελέγχου τους οποίους ορίζει το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο δ', σημείο 3, του κανονισμού 2200/96 και του άρθρου 14 του κανονισμού 1432/2003 της Επιτροπής, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1782/2003 καθόσον έκρινε ότι τρία μέλη της ΟΠ Tiella Huelva δεν πληρούσαν την προϋπόθεση του «παραγωγού» και ότι, κατά συνέπεια, δεν τηρούσε τις διατάξεις του άρθρου 11 σχετικά με τις επιταγές για δημοκρατικό έλεγχο.

2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

— Κατά το προσφεύγον, η χρησιμοποίηση της μεθόδου του κατ' αποκοπήν υπολογισμού για την επιβολή δημοσιονομικής διορθώσεως στην Ανδαλουσία είναι αντίθετη προς το ισχύον άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού 1306/2013 (το οποίο αντικατέστησε το άρθρο 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005) και τις κατευθυντήριες οδηγίες για τον υπολογισμό των δημοσιονομικών συνεπειών που περιέχονται στο έγγραφο VI/5330/97. Η επιβληθείσα κατ' αποκοπήν διόρθωση είναι παράνομη και σε κάθε περίπτωση δυσανάλογη. Θα έπρεπε να είχε επιβληθεί εξατομικευμένη διόρθωση επί των επιχειρήσεων στις οποίες πράγματι διαπιστώθηκαν ανεπάρκειες. Επικουρικώς, η κατ' αποκοπήν διόρθωση θα έπρεπε να είναι της τάξεως του 5 %.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2017 — Campine and Campine Recycling κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-240/17)

(2017/C 202/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Campine NV (Beerse, Βέλγιο) και Campine Recycling NV (Beerse) (εκπρόσωποι: C. Verdonck, S. De Cock και Q. Silvestre, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή τους·

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 2017 [C(2017) 900 τελικό] σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ·
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον με αυτό επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 8 158 000,00 ευρώ στις προσφεύγουσες, και να μειώσει το ύψος του προστίμου λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προβάλλονται με την προσφυγή·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν σειρά διαδικαστικών παρατυπιών, μεταξύ των οποίων παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά τον προσδιορισμό του ύψους του προστίμου και ιδίως την ανάγκη αναπροσαρμογής βάσει του σημείου 37 των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων ⁽¹⁾ και όσον αφορά το ποσοστό της εφαρμοσθείσας αυξήσεως. Επίσης, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματά τους άμυνας, το δικαίωμά τους ακροάσεως και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως καθόσον δεν κατέστησε σαφή την πρόθεσή της να προβεί σε αύξηση δυνάμει του σημείου 37 των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων στην κοινοποίηση των αιτιάσεων ή σε τυχόν συμπληρωματική κοινοποίηση των αιτιάσεων. Επίσης, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, διότι η Επιτροπή αύξησε το ποσόν του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες κατά 10 % βασιζόμενη στο σημείο 37 των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων και εφάρμοσε την εν λόγω ενιαία αύξηση σε όλες τις επιχειρήσεις που συμμετείχαν στην φερόμενη παράβαση, χωρίς να λάβει υπόψη ότι η ατομική συμμετοχή των προσφευγουσών σε αυτήν διέφερε σημαντικά από εκείνη των λοιπών εμπλεκόμενων επιχειρήσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη καθόσον δεν θεμελίωσε αρκούντως ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν αφενός, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βαρύνεται με πλάνη εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων και, αφετέρου, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία δεν επαρκούν για να τεκμηριώσουν το συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν στην παράβαση που διαπιστώθηκε στο άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται, επικουρικός, στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι οι προσφεύγουσες ενεπλάκησαν σε οποιαδήποτε συμφωνία ή πρακτική αντικείμενη στο άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾ και των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων λόγω πλάνης εκτιμήσεως της βαρύτητας και της διάρκειας της παραβάσεως, καθώς και των ελαφρυντικών περιστάσεων, και, περαιτέρω, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά τον υπολογισμό του βασικού ποσού του προστίμου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται, επικουρικός, ότι, στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κάνοντας δεκτές τις αιτιάσεις περί διαδικαστικών παρατυπιών που διατυπώνονται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι εν λόγω διαδικαστικές παρατυπίες πρέπει τουλάχιστον να οδηγήσουν σε ακύρωση της αυξήσεως του ποσού που επιβλήθηκε βάσει του σημείου 37 των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων.

⁽¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Μαΐου 2017 — ExpressVPN κατά EUIPO (EXPRESSVPN)

(Υπόθεση T-265/17)

(2017/C 202/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: A. Muir Wood, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση εικονιστικού σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «EXPRESSVPN» — Υπ' αριθ. 1 265 562 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1352/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση ώστε να επιτραπεί η καταχώριση του σήματος λόγω το ότι το σήμα δεν είναι περιγραφικό ούτε στερείται διακριτικού χαρακτήρα και βάσει των αποδεικτικών στοιχείων περί αποκτήσεως διακριτικού χαρακτήρα τα οποία υποβλήθηκαν στο εξεταστή και το πέμπτο τμήμα προσφυγών·
- να διατάξει την απόδοση των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', 7, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2017 — Kwizda Holding κατά EUIPO — Dermapharm (UROAKUT)

(Υπόθεση T-266/17)

(2017/C 202/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kwizda Holding GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: L. Wiltschek, D. Plasser και K. Majchrzak, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dermapharm GmbH (Βιέννη, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «UROAKUT» — Υπ' αριθ. 13 854 146 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1221/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την προσφυγή και να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τρόπον ώστε να απορριφθεί η ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 13 854 146 αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος της Ένωσης UROAKUT· εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 2017 — Oberösterreichische Landesbank κατά ΕΣΕ**(Υπόθεση T-376/16) ⁽¹⁾****(2017/C 202/44)****Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική**

Ο πρόεδρος του ογδούτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 343 της 19.9.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2017 — Bermejo Garde κατά ΕΟΚΕ**(Υπόθεση T-511/16) ⁽¹⁾****(2017/C 202/45)****Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική**

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 184 της 16.6.2014 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-23/14 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2017 — Generis — Farmacêutica κατά EUIPO — Corpak MedSystems (CORGRIP)**(Υπόθεση T-744/16) ⁽¹⁾****(2017/C 202/46)****Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική**

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 475 της 19.12.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 2017 — Yotrio Group κατά EUIPO (Επικόλληση ενός πράσινου δακτυλίου σε πόδι που χρησιμεύει ως υποστήριγμα επίπλου)**(Υπόθεση T-47/17) ⁽¹⁾****(2017/C 202/47)****Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική**

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 95 της 27.3.2017.

